

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
(ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΣΥΝΕΔΡΙΑΖΕΙ ΣΤΟ ΠΑΡΑΛΙΜΝΙ)

Ενώπιον:- Χρήστου Γ. Φιλίππου, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης:1292/2012

Αστυνομικός Διευθυντής Αμμοχώστου

- v -

- 1.
- 2.
- 3.

Κατηγορουμένων

Ημερομηνία: 9 Ιουλίου, 2012

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ:

Για την κατηγορούσα αρχή: κα Π. Πίτσιλλου
Για τους κατηγορούμενους: κ. Γ. Πολυχρόνης
Κατηγορούμενοι παρόντες

ΠΟΙΝΗ

Οι κατηγορούμενοι έχουν παραδεχθεί τα αδικήματα όλων των κατηγοριών, ο καθένας βέβαια αυτές τις οποίες αντιμετωπίζει. Ο 1^{ος} κατηγορούμενος έχει παραδεχθεί τα αδικήματα των τεσσάρων πρώτων κατηγοριών. Ο 2^{ος}

κατηγορούμενος τα αδικήματα των κατηγοριών 2,3 και 4. Ο 3^{ος} κατηγορούμενος τα αδικήματα των κατηγοριών 2,3,4 και 5.

Η 1^η κατηγορία την οποία αντιμετωπίζει 1^{ος} κατηγορούμενος αφορά το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β', όταν στις 26.11.2010 στο Φρέναρος της Επαρχίας Αμμοχώστου είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β' ήτοι 1.1611 γραμμάρια κάνναβης χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

Η 2^η κατηγορία την οποία αντιμετωπίζουν όλοι οι κατηγορούμενοι αφορά το αδίκημα της κατοχής σκευών για τη λήψη ναρκωτικών όταν στον ίδιο τόπο και χρόνο που αναφέρεται στη 1^η κατηγορία είχαν στην κατοχή τους σκεύη για τη λήψη ναρκωτικών ουσιών τα οποία εν γνώσει τους έχουν χρησιμοποιηθεί, δηλαδή ένα πλαστικό σπαστήρα.

Η 3^η κατηγορία την οποία αντιμετωπίζουν όλοι οι κατηγορούμενοι αφορά το αδίκημα της χρήσης ρητίνης κάνναβης, όταν στον ίδιο τόπο και χρόνο που αναφέρεται στη 1^η κατηγορία έκαναν χρήση ναρκωτικών ουσιών τάξεως Β', δηλαδή κάπνισαν χειροποίητο τσιγάρο το οποίο περιείχε άγνωστη ποσότητα κάνναβης χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

Η 4^η κατηγορία την οποία αντιμετωπίζουν όλοι οι κατηγορούμενοι αφορά το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β', όταν στον ίδιο τόπο και χρόνο που αναφέρεται στη 1^η κατηγορία είχαν στην κατοχή τους ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β', δηλαδή ένα μισοκαπνισμένο χειροποίητο τσιγάρο το οποίο περιείχε πράσινη φυτική ύλη κάνναβης χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

Η 5^η κατηγορία την οποία αντιμετωπίζει ο 2^{ος} κατηγορούμενος αφορά το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β', όταν στις 26.11.2010 στην Αλαμινό της Επαρχίας Λάρνακας είχε στην κατοχή του

ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β, δηλαδή 0,5299 γραμμάρια κάνναβης χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

Τα γεγονότα:

Τα γεγονότα όπως αυτά εξετάστησαν από την συνήγορο της κατηγορούσας αρχής είναι τα ακόλουθα:

Ο 1^{ος} κατηγορούμενος είναι 26 ετών, εργάζεται ως σιδεράς και κατάγεται από την Κοφίνου. Απασχόλησε και προηγουμένως της Υ.ΚΑ.Ν. είχε διαπράξει ξανά αδικήματα κατοχής, χρήσης και προμήθειας από άλλο πρόσωπο ρητίνης κάνναβης την 1.04.2010 για την οποία καταδικάστηκε στις 6.05.2011 σε κηδεμονία για 3 χρόνια σε συνδυασμό με την έκδοση διατάγματος κοινοτικής εργασίας 250 ωρών με ημερομηνία αποκατάστασης την 5.05.2014.

Ο 2^{ος} κατηγορούμενος κατάγεται από την Αλαμινό και είναι ηλικίας 24 ετών. Εργάζεται σε εγκαταστάσεις στεγών. Είναι λευκού ποινικού μητρώου.

Ο 3^{ος} κατηγορούμενος κατάγεται επίσης από την Αλαμινό, είναι ηλικίας 24 χρόνων και εργάζεται ως οικοδόμος. Είναι νυμφευμένος και έχει ένα γιό ηλικίας δύο ετών σήμερα. Είναι λευκού ποινικού μητρώου.

Την 26.11.2010 και περί ώρα 14:30 κατόπιν πληροφορίας και σχετικής παρακολούθησης, άνδρες της Υ.ΚΑ.Ν. Αμμοχώστου ανέκοψαν στο Φρέναρος αυτοκίνητο με οδηγό τον 3^ο κατηγορούμενο με συνοδηγό τον 1^ο κατηγορούμενο και επιβάτη στο πίσω κάθισμα τον 2^ο κατηγορούμενο. Αστυνομικός αντιλήφθηκε τον 1^ο κατηγορούμενο να πετά στο έδαφος ποσότητα πράσινης φυτικής ύλης την οποία παρέλαβε και διαπιστώθηκε ότι επρόκειτο για κάνναβη. Όταν την υπέδειξε στον κατηγορούμενο αυτός δεν έδωσε καμιά απάντηση. Όταν στη συνέχεια του επέστησε την προσοχή στο νόμο απάντησε: "ήντα μπου θέλεις να σω πω ρε κουμπάρε." Στη συνέχεια σε σωματική έρευνα που του έκαμε βρήκε

σε τσαντάκι μέσης που φορούσε ένα νάιλον σακουλάκι εντός του οποίου υπήρχε πράσινη φυτική ύλη η οποία διαπιστώθηκε ότι ήταν κάνναβη καθώς και ένα στρογγυλό πλαστικό μύλο αλέσεως κάνναβης στον οποίο υπήρχαν ίχνη πράσινης φυτικής ύλης. Όταν επεστήθη η προσοχή στον 1^ο κατηγορούμενο αυτός του απάντησε: "εν για καμιά ψιλή ρε παρέα." Στη συνέχεια σε έρευνα που έγινε στο αυτοκίνητο βρέθηκε μπροστά από τη θέση του συνοδηγού ένα μισοκαπνισμένο χειροποίητο τσιγάρο το οποίο περιείχε ποσότητα πράσινης φυτικής ύλης. Όταν το υπέδειξαν στους κατηγορούμενους και τους επέστησαν τη προσοχή στον νόμο ο 1^{ος} και 2^{ος} δεν απάντησαν οτιδήποτε ενώ ο 3^{ος} απάντησε με τις λέξεις: "εν πράμα". Στη συνέχεια κατά τη σωματική έρευνα και στο αυτοκίνητο βρέθηκαν μύλοι αλέσεως κάνναβης με ίχνη ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης. Παραδέχθηκαν ότι ήταν δικοί τους.

Σε έρευνα που έγινε στο σπίτι του 2^{ου} κατηγορουμένου βρέθηκε κάτω από το κρεβάτι του σακουλάκι το οποίο περιείχε πράσινη φυτική ύλη κάνναβης.

Η επιστημονική εξέταση των τεκμηρίων κατέδειξε ότι η κάνναβης από την οποία δεν είχε εξαχθεί η ρητίνη ήταν βάρους 1,691 γραμμάρια. Από το τσιγάρο δεν κατέστη δυνατός ο διαχωρισμός της φυτικής ύλης από τον καπνό.

Για όλα τα πιο πάνω αδικήματα οι κατηγορούμενοι παραδέχθηκαν σε θεληματικές τους καταθέσεις ότι ήταν δικά τους καθώς ήταν χρήστες αυτής της ουσίας.

Στοιχεία για μετρίασμό της ποινής:

Ο ευπαίδευτος συνήγορος των κατηγορουμένων έκανε αναφορά στις προσωπικές, οικογενειακές και οικονομικές συνθήκες των κατηγορουμένων παραπέμποντας και στις εκθέσεις του Γραφείου Ενημερίας που έχουν συνταχθεί για τον καθένα. Οι κατηγορούμενοι εξέφρασαν μέσω τους την απολογία τους και επικαλέστηκαν την επιείκεια του Δικαστηρίου. Επεσήμανε τους μετρίαστικούς

λόγους που ισχύουν για τον καθένα ξεχωριστά, εξέφρασε την απολογία των κατηγορουμένων και ζήτησε την επιείκεια του δικαστηρίου. Οι κατηγορούμενοι 2 και 3 παρακολούθησαν πρόγραμμα απεξάρτησης από τη χρήση αυτής της ουσίας και πέτυχαν να απεξαρτηθούν και σήμερα είναι καθαροί και δεν κάμνουν τέτοια χρήση αφού συνειδητοποίησαν που τους οδηγούσε αυτή η έξη τους στη χρήση κάνναβης. Παρουσίασε σχετικές βεβαιώσεις από το Συμβουλευτικό Κέντρο Τοξότης. Ο πρώτος ο οποίος επίσης άρχισε τη θεραπεία σε αυτό το κέντρο στη συνέχεια διέκοψε εφόσον δεν ήταν εξαρτημένος και έπαυσε να κάνει χρήση κάνναβης.

Σε σχέση με τον 1^ο κατηγορούμενο ανέφερε ότι είναι ένας νεαρός φτωχός βιοπαλαιστής καταγόμενος από φτωχή οικογένεια. Όταν είχε καταδικαστεί την προηγούμενη φορά, γι' αυτό και η προηγούμενη του καταδίκη, στις 6.5.2011 θα μπορούσε να είχε ληφθεί υπόψη και η παρούσα υπόθεση εφόσον το αδίκημα αυτό διαπράχθηκε στις 26.11.10, όμως λόγω του ότι εμφανιζόταν χωρίς την βοήθεια δικηγόρου δεν έθεσε τέτοιο αίτημα στο Δικαστήριο. Επομένως θα πρέπει να ληφθεί υπόψη αυτό το γεγονός ως μετριαστικός παράγοντας. Κάλεσε το δικαστήριο να λάβει υπόψη το γεγονός ότι πρόκειται για χρήστες κάνναβης από την χρήση της οποίας πλέον έχουν απεξαρτηθεί. Επίσης το δικαστήριο θα πρέπει να λάβει υπόψη τον χρόνο που μεσολάβησε και την αλλαγή στις προσωπικές τους συνθήκες ειδικά του 3^{ου} κατηγορουμένου που έχει σήμερα ένα παιδί. Προς απόδειξη της απεξάρτησης τους παρουσίασαν πρόσφατες αναλύσεις που αποδεικνύουν αυτό το γεγονός. Να ληφθεί επίσης υπόψη το λευκό ποινικό μητρώο των κατηγορουμένων 2 και 3. Εάν το Δικαστήριο ήθελε επιβάλει ποινή φυλάκισης στους κατηγορούμενους τότε εισηγήθηκε ότι είναι κατάλληλη υπόθεση για να την αναστείλει.

Σύμφωνα με τις κοινωνικοοικονομικές εκθέσεις που έχουν συνταχθεί για τον καθένα:

Ο 1^{ος} κατηγορούμενος είναι σήμερα 27 ετών και εργάζεται ως φρουρός ασφαλείας (μερική απασχόληση). Διαμένει με τους γονείς του σε προσφυγική κατοικία. Ο πατέρας του που είναι 53 ετών λαμβάνει σύνταξη ανικανότητας καθώς υπέστη εργατικό ατύχημα από νεαρής ηλικίας και στο μεταξύ έχει υποστεί τρία εμφράγματα. Η μητέρα του επίσης λαμβάνει σύνταξη ανικανότητας. Αντιμετωπίζουν και οι δύο προβλήματα ψυχικής υγείας. Έχει ακόμα μια αδελφή. Το εισόδημα του ίδιου είναι €800,00 μηνιαίως. Η οικογένεια έχει διάφορα χρέη και οικονομικά προβλήματα τα οποία σύμφωνα με τον ίδιο τον οδήγησαν στη χρήση κάνναβης στην ηλικία των 24 ετών. Υπηρέτησε στην Ε.Φ. κανονικά. Δεν μπόρεσε να συνεργαστεί και να εκτελέσει την κοινοτική εργασία που του επιβλήθηκε προηγουμένως για τον λόγο ότι μετέβη στην Αγγλία όπου σπουδάζει η αδελφή του η οποία αντιμετώπισε σοβαρό πρόβλημα υγείας και χρειάστηκε να είναι μαζί της. Όταν επέστρεψε από την Αγγλία είχε ατύχημα με το αυτοκίνητο και λόγω του τραυματισμού του δεν μπόρεσε να εκτελέσει την ποινή κοινοτικής εργασίας που του επιβλήθηκε και είχε ενημερώσει σχετικά τον κηδεμονευτικό του λειτουργό. Σήμερα δηλώνει έτοιμος να εκτελέσει και την προηγούμενη του ποινή και αυτή που θα του επιβάλει το παρόν Δικαστήριο.

Ο 2^{ος} κατηγορούμενος είναι 25 ετών και διαμένει με την οικογένεια του στην Αλαμινό σε ιδιόκτητο σπίτι και είναι άνεργος. Οι γονείς του εργάζονται σε ξενοδοχείο της περιοχής τους. Αντιμετωπίζουν σοβαρά οικονομικά προβλήματα. Έχει ακόμα τρία αδέρφια ενήλικα. Η οικογένεια έχει διάφορα χρέη. Ο κατηγορούμενος υπηρέτησε κανονικά τη θητεία του στην Ε.Φ. Πρόσφατα υπέστη τραυματισμό στο αριστερό του χέρι από τροχαίο ατύχημα. Χρειάζεται να χειρουργηθεί για να μπορέσει να βελτιώσει τη λειτουργικότητα του χεριού του.

Ο 3^{ος} κατηγορούμενος είναι σήμερα 25 ετών εργάζεται ως οικοδόμος και είναι παντρεμένος και η σύζυγος του είναι υπάλληλος σε κατάσταση οπτικών και έχουν καλές σχέσεις μεταξύ τους. Έχουν ένα γιό 2 χρονών. Διαμένουν σε ιδιόκτητη κατοικία και έχουν περίπου €2.000 εισοδήματα μηνιαίως. Έχουν ένα δάνειο €10.000 για ιατρικούς λόγους.

Οι προβλεπόμενες ποινές:

Η σοβαρότητα των αδικημάτων που αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι διαφαίνεται από τις προβλεπόμενες για κάθε αδίκημα ποινές. Θα παραθέσω στη συνέχεια τις ποινές που προβλέπονται για τα αδικήματα που αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι:

Σύμφωνα με τον Τρίτο Πίνακα του Πρώτου Παραρτήματος του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου (Ν. 29/1977), όπως αυτός τροποποιήθηκε, για το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β' (κατηγορίες 1,4 και 5), προνοείται ποινή φυλάκισης 12 χρόνων ή προστίμου ή και οι δύο ποινές μαζί. Για το αδίκημα της χρήσης ναρκωτικών ουσιών τάξεως Β' (κατηγορία 3), προνοείται ποινή διά βίου φυλάκισης ή προστίμου ή και οι δύο ποινές μαζί. Για το αδίκημα της κατοχής σκευών για λήψη ναρκωτικών ουσιών (κατηγορίες 2 και 3 προνοείται ποινή φυλάκισης διά βίου ή πρόστιμο ή και οι δύο ποινές).

Για τους κατηγορούμενους 2 και 3 θα λάβω υπόψη μου το γεγονός ότι όταν διέπρατταν τα αδικήματα δεν είχαν ακόμα συμπληρώσει το 25^ο έτος της ηλικίας τους και επομένως δεν μπορεί να τους επιβληθεί ποινή φυλάκισης πέραν από τα δύο χρόνια (βλ. άρθρο 30 παρ.2) του περί Ναρκωτικών και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου (Ν. 29/77).

Το σκεπτικό της επιβολής της ποινής:

Στη συνέχεια θα κάμω μια γενική αναφορά για τις αρχές που ακολουθεί το δικαστήριο όταν καλείται να επιβάλει ποινή σε αδικοπράγησαντα. Οι αποφάσεις στις οποίες θα κάμω αναφορά και από τις οποίες πηγάζουν αυτές οι αρχές δεν αφορούν κατ' ανάγκη παρόμοιας φύσης αδικήματα, όμως έχουν τη σημασία τους σε κάθε περίπτωση.

Λέχθηκε ότι, η επιβολή της ποινής αποτελεί πολύ λεπτό έργο του Δικαστηρίου. Απαιτείται εξισορρόπηση του γενικού συμφέροντος της δικαιοσύνης από τη μια και της εξατομίκευσης της ποινής στα πλαίσια του συγκεκριμένου παραβάτη από την άλλη (βλ. Κωνσταντίνου v. Δημοκρατίας, (1989) 2 Α.Α.Δ. σελ. 228 όπου γίνεται παραπομπή και στην Κρέκου v. Republic, (1983) 2 CLR 289).

Όταν αποφασίζεται η επιβολή ποινής με αποτρεπτικό χαρακτήρα, που σίγουρα τέτοια αδικήματα θα πρέπει να αντιμετωπίζονται αποτρεπτικά λόγω της συνεχούς αύξησής τους, το καθήκον της εξατομίκευσης δεν ατονεί (βλ. Φιλίππου v. Αστυνομίας, (1989) 2 Α.Α.Δ. 245). Όμως, η εξατομίκευση της ποινής δεν πρέπει να οδηγεί σε εξουδετέρωση είτε της σοβαρότητας του αδικήματος είτε του στοιχείου της αποτροπής (βλ. Σωκράτους v. Αστυνομίας, (1994) 2 Α.Α.Δ. 132 και της Antonlades v. Police, (1986) 2 C.L.R. 21 όπου τονίστηκε ότι:

“Το καθήκον για εξατομίκευση της ποινής δεν πρέπει να οδηγεί στην ουδετεροποίηση της αποτελεσματικότητας του νόμου.”

Από την άλλη όπως έχει τονιστεί στην απόφαση Αθανασιάδης v. Αστυνομίας, (2001) 2 Α.Α.Δ. σελ. 121:

“ Η ανάγκη για επιβολή ποινών ανάλογων με τη σοβαρότητα των αδικημάτων πρέπει σε κάθε περίπτωση να σταθμίζεται με την ανάγκη για εξατομίκευση της ποινής ώστε η ποινή που τελικά θα επιβληθεί να αρμόζει στις προσωπικές περιστάσεις του αδικοπραγούντος λαμβάνοντας υπόψη όλα τα ελαφρυντικά στοιχεία που μπορεί να υπάρχουν. Τα Δικαστήρια όμως θα πρέπει να είναι προσεκτικά ώστε στην προσπάθεια που καταβάλλουν για εξατομίκευση της ποινής να μην εξουδετερώνουν τα στοιχεία που

σχετίζονται με τη σοβαρότητα του αδικήματος και την ανάγκη για προστασία της κοινωνίας (βλέπε Ιωάννου άλλως Μουσικός v. Δημοκρατίας, (1992) 2 Α.Α.Δ. 286).

Η συνεργασία με την αστυνομία στην εξιχνίαση του εγκλήματος μπορεί να αποτελεί ένδειξη έμπρακτης μεταμέλειας που σύμφωνα με την νομολογία πρέπει να ενθαρρύνεται με τρόπο πρακτικό (βλ. Ioannis Vouniotis v. The Republic, (1971) 2 C.L.R. 203, Georgios Loizou v. The Republic, (1971) 2 C.L.R. p. 196).

Στην απόφαση Χαραλάμπους v. Δημοκρατίας, (2000) 2 Α.Α.Δ. 1 υποδείχθηκε ότι προηγούμενες αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου είναι ενδεικτικές του μέτρου τιμωρίας συγκεκριμένων εγκλημάτων και των παραμέτρων του καθορισμού της ποινής, αλλά δεν έχουν τον δεσμευτικό χαρακτήρα που ενέχει ο καθορισμός αρχών δικαίου και τούτο γιατί: "... η ποινή που επιβάλλεται σε κάθε υπόθεση είναι αλληλένδετη με τις ιδιαιτερότητες των γεγονότων που τη συνθέτουν και με τις ιδιαιτερότητες των συνθηκών του παραβάτη."

Η νομολογία μας σε υποθέσεις κατοχής και χρήσης ναρκωτικών ουσιών είναι δυστυχώς πλούσια. Οι πιο πάνω αρχές εφαρμόζονται και για την αντιμετώπιση και αυτής της μορφής των αδικημάτων. Προσεκτική εξέταση της νομολογίας μας πέραν της επισήμανσης για την σοβαρότητα των αδικημάτων αυτής της φύσης και της ανάγκης για επιβολή αποτρεπτικών ποινών, καταδεικνύει ότι δεν αποκλείεται η επιβολή ακόμα και ποινής προστίμου στην κατάλληλη περίπτωση όπως είναι η κατοχή και η χρήση μικρής ποσότητας ή αν ο χρήστης υποβλήθηκε σε πρόγραμμα απεξάρτησης με επιτυχία ή ότι ακόμα υποβάλλεται σε θεραπεία ή ακόμα και αν έχει αποτύχει σε αυτόν τον τομέα και επιδεικνύει πρόθεση να προσπαθήσει εκ νέου, μέχρι και πολύμηνες ποινές φυλάκισης όταν πρόκειται για χρήστη με προηγούμενη ή προηγούμενες καταδίκες, ο οποίος επανέρχεται και αντιμετωπίζει ξανά τα ίδια αδικήματα.

Έχοντας λοιπόν υπόψη τα πιο πάνω θα καταγράψω στη συνέχεια κάποιες αποφάσεις που αφορούν αδικήματα ναρκωτικών ουσιών οι οποίες λαμβάνονται υπόψη τόσο ως προς τις επισημάνσεις που έγιναν σε αυτές όσο και ως προς το είδος των ποινών που επιβλήθηκαν χωρίς βέβαια να παραγνωρίζεται η ιδιαιτερότητα της κάθε μιας.

Στην υπόθεση Γούμενος ν. Αστυνομίας, (1998) 2 Α.Α.Δ. σελ. 10 επικυρώθηκαν ποινές άμεσης φυλάκισης για αδικήματα (1) κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου (2.91 γρ. ρητίνης κάνναβης), επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 4 μηνών, (2) χρήσης ελεγχόμενου φαρμάκου (ρητίνης κάνναβης), επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 6 μηνών και (3) κατοχής σκευών χρησιμοποίησης για κάπνισμα ρητίνης κάνναβης (μιας σφαιρικής γυάλινης πίπας), επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 4 μηνών οι οποίες θα συνέτρεχαν. Υπήρξε εισήγηση για αναστολή των ποινών φυλάκισης. Ο κατηγορούμενος είχε παραδεχθεί τα αδικήματα στην αστυνομία και στη γραπτή του κατάθεση και στη γραπτή του κατηγορία. Ενώπιον του Δικαστηρίου δεν παραδέχθηκε και βρέθηκε ένοχος μετά από ακροαματική διαδικασία. Η αποτροπή που πρέπει να χαρακτηρίζει τη ποινή σε τέτοιας φύσης αδικήματα αλλά και η προηγούμενη καταδίκη του κατηγορουμένου κρίθηκε ότι επέβαλλαν την άμεση φυλάκιση του.

Στην υπόθεση Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Ελευθερίου άλλως "Άσπρος", (1996) 2 Α.Α.Δ. σελ. 192 επικυρώθηκε ποινή προστίμου Λ.Κ.1.000,00 και Λ.Κ.500,00 για αδικήματα κατοχής 123,41 γρ. ρητίνης κάνναβης και καπνίσματος ρητίνης κάνναβης με μια προηγούμενη καταδίκη του κατηγορουμένου ο οποίος ήταν 49 ετών, καλός οικογενειάρχης και τυπικός στις εμπορικές του δεσοληψίες και όπου είχε σταματήσει τη χρήση αυτής της ουσίας την οποία λάμβανε για τριάντα χρόνια.

Την υπόθεση Χριστοφίδης ν. Δημοκρατίας, (2004) 2 Α.Α.Δ. σελ. 148. Η υπόθεση αυτή είναι σημαντική ως προς το ζήτημα του παράγοντα της προσπάθειας απεξάρτησης ενός χρήστη ναρκωτικών ουσιών. Αναφέρονται τα

ακόλουθα στην υπόθεση αυτή σε σχέση με αυτό το ζήτημα: "Σε σχέση λοιπόν με το θέμα της απεξάρτησης, σημασία δεν είχε μόνο το αν ο εφεσείων τελικά πέτυχε ή όχι. Σημασία είχε και το αν προσπάθησε και πόσο. Στον όλως ιδιαίτερα ευαίσθητο τομέα των εξαρτησιογόνων ουσιών, είναι χρήσιμο να γνωρίζει κανείς ότι οι πιθανότητες αποτυχίας είναι μεγάλες, ιδίως σε ανοικτό θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης όπως αυτό που προσφέρει το ΘΕΜΕΑ. Η άποψη του Κακουργιοδικείου ότι ο εφεσείων "ούτε εκμεταλλεύτηκε την ευκαιρία που του δόθηκε ούτε σεβάστηκε την απόφαση του Δικαστηρίου", μάς φαίνεται να υποτιμά την προσπάθεια που γίνεται για την απεξάρτηση σε περίπτωση αποτυχίας. Έχουμε τη γνώμη ότι θα πρέπει η όποια προσπάθεια να αποτιμάζεται και να ανταμείβεται ώστε να ενθαρρύνεται ο χρήστης να τη συνεχίζει. Χρειάζεται ταυτόχρονα και αποτελεσματικός μηχανισμός παρακολούθησης από το Δικαστήριο κατά τη διάρκεια της αναστολής. Το άρθρο 5 του Νόμου προσφέρει κάποιες δυνατότητες." Στην υπόθεση αυτή μειώθηκε η ποινή φυλάκισης από δώδεκα μήνες στους οκτώ.

Στην υπόθεση Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Αριστοτέλους, (2004) 2 Α.Α.Δ. σελ. 166 όπου για αδικήματα: (α) καλλιέργειας φυτών κάνναβης, (β) κατοχής 7 φυτών κάνναβης και (γ) κάπνισμα φυτού κάνναβης, ποινές προστίμου Λ.Κ.300,00, Λ.Κ.200,00 και Λ.Κ.100,00 αν και κρίθηκαν ως επιεικείς, εντούτοις κρίθηκε ότι δεν ήταν τόσο ανεπαρκείς σε βαθμό που θα έπρεπε να επέμβει το εφετείο. Λήφθηκαν υπόψη ο παράγοντας της οριακής ενοχής του εφεσίβλητου ως προς το αδίκημα της καλλιέργειας φυτών κάνναβης, το λευκό του μητρώο, οι προσωπικές και οικογενειακές του περιστάσεις.

Στην υπόθεση Καρακάννας ν. Αστυνομίας, (2004) 2 Α.Α.Δ. σελ. 463, ο εφεσείων ήταν 18 ετών, μαθητής τρίτης τάξης Λυκείου με δύσκολη οικογενειακή ανατροφή ως αποτέλεσμα της διάλυσης του γάμου των γονιών του. Είχε παραδεχθεί κατηγορία για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου (6 χάπια έκσταση και 5 τεμάχια από το ίδιο είδος χαπιών, συνολικού βάρους 2.5 γρ.). Ο

εφεσείων αποφάσισε να θεραπευθεί, και να εγκαταλείψει αυτή τη ψυχοφθόρα έξη. Παρακολούθησε εντατικά, και για πολύ χρονικό διάστημα, τη δέουσα πορεία απεξάρτησης στο Κέντρο Πρόληψης της Χρήσης Ναρκωτικών ΠΕΡΣΕΑΣ. Με τη θέληση του η αγωγή που έτυχε πέτυχε την απεξάρτησή του. Εξασφάλισε εγγραφή σε πανεπιστήμιο στις Βρυξέλλες. Καταλυτική σημασία για την επιμέτρηση της ποινής έχει το γεγονός πως ο ίδιος ο εφεσείων με δική του θέληση ακολούθησε πρόγραμμα απεξάρτησης με επιτυχία. Παρουσιάζεται σήμερα να έχει αποβάλει πλήρως την κακή έξη χρήσης ναρκωτικών και είναι έτοιμος να σπουδάσει σε πανεπιστήμιο των Βρυξελλών, όπου εξασφάλισε και εγγραφή. Ανατροπή αυτής της πορείας θα ισοδυναμούσε με άκρως υπερβολική τιμωρία του, για το αδίκημα που έχει παραδεχτεί." Μειώθηκε η ποινή του έτσι που αποφυλακίστηκε αμέσως.

Ως ελαφρυντικούς παράγοντες για τους παρόντες κατηγορουμένους μπορώ να λάβω υπόψη μου μεταξύ άλλων ειδικότερα τους πιο κάτω:

(α) Τη μεταμέλεια των κατηγορουμένων η οποία διαφαίνεται από την παραδοχή τους όταν συνελήφθηκαν και την παραδοχή τους για τα αδικήματα που σήμερα καλούμαι να τους επιβάλω ποινή ενώπιον του Δικαστηρίου χωρίς οι υποθέσεις να προχωρήσουν σε ακροαματική διαδικασία. Στην υπόθεση Χαρτούπαλλος ν. Δημοκρατίας, (2002) 2 Α.Α.Δ. σελ. 28 αναφέρθηκαν τα ακόλουθα σχετικά:

" Η παραδοχή ενοχής πρέπει να αμείβεται με σχετική έκπτωση στην ποινή. Αυτό ενθαρρύνει τους αδικοπράγουντες να παραδέχονται ενοχή με συνέπεια να μη σπαταλιέται πολύτιμος χρόνος στην εκδίκαση υποθέσεων. Αποτελεί πορεία που προάγει τους σκοπούς της δικαιοσύνης".

(β) τη συνεργασία τους με την Αστυνομία για την εξιχνίαση των αδικημάτων αμέσως μετά την σύλληψη τους,

(γ) όσα από την κοινωνικοοικονομική έκθεση μπορούν να θεωρηθούν ως ελαφρυντικοί παράγοντες για τον καθένα τους όπως οι προσωπικές, οικογενειακές και οικονομικές τους συνθήκες και το γεγονός ότι πλέον οι κατηγορούμενοι έχουν απεξαρτηθεί από τη χρήση αυτής της ναρκωτικής ουσίας.

(δ) το λευκό ποινικό μητρώο των κατηγορουμένων 2 και 3 σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ήταν ηλικίας κάτω των 25 ετών και έτσι λαμβάνονται υπόψη τα ελαφρυντικά στοιχεία που ο ίδιος ο νομοθέτης έχει θέσει σύμφωνα με το άρθρο 30 παρ. 4 (β) του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου (Ν. 29/77). Σε σχέση δε με τον 1^ο κατηγορούμενο το γεγονός ότι η παρούσα υπόθεση θα μπορούσε να είχε ληφθεί υπόψη κατά την επιμέτρηση της ποινής στην προηγούμενη υπόθεση όπου του επεβλήθη κηδεμονευτικό διάταγμα με όρους εκτέλεσης κοινοτικής εργασίας.

(ε) τον χρόνο που έχει παρέλθει από της διάπραξης των αδικημάτων (βλ. Γενικός Εισαγγελέας v. Νεοφύτου, (1991) 2 Α.Α.Δ. σελ. 5, στη σελ. 10, Γενικός Εισαγγελέας v. Τέλλα, (1991) 2 Α.Α.Δ. σελ. 71 στη σελ. 77, Γενικός Εισαγγελέας v. Αβρααμίδη, (1993) 2 Α.Α.Δ. σελ. 355, στη σελ. 361, Γενικός Εισαγγελέας v. Αρέστη, (1996) 2 Α.Α.Δ. σελ. 267), Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v. Νεοκλέους, (2001) 2 Α.Α.Δ. σελ. 48 σε συνδυασμό με την αλλαγή που επήλθε στις προσωπικές τους συνθήκες και ειδικότερα σε σχέση με τον 3^ο κατηγορούμενο ο οποίος απέκτησε παιδί.

Έχοντας υπόψη όλα όσα έχω προαναφέρει θα επιβάλω στους κατηγορούμενους τις ακόλουθες ποινές:

Στην 1^η κατηγορία στον 1^ο κατηγορούμενο κηδεμονευτικό διάταγμα για περίοδο τριών χρόνων από σήμερα με όρους εκτέλεσης κοινοτικής

εργασίας 100 ωρών η οποία θα πρέπει να εκτελεστεί εντός του πιο πάνω χρονικού πλαισίου.

Στον κατηγορούμενο 1 στη 2^η κατηγορία επί πλέον 50 ώρες κοινοτικής εργασίας.

Στους κατηγορούμενους 2 και 3 στη 2^η κατηγορία από €200,00 πρόστιμο.

Στον κατηγορούμενο 1 στη 3^η κατηγορία δεν θα του επιβάλω καμιά ποινή ενόψει της συνάφειας της με την 1^η κατηγορία.

Στους κατηγορούμενους 2 και 3 στη 3^η κατηγορία από €300,00 πρόστιμο.

Στην 4^η κατηγορία δεν θα επιβάλω καμιά ποινή σε κανένα από τους κατηγορούμενους ενόψει της συνάφειας της σε σχέση με τον 1^ο κατηγορούμενο με τα γεγονότα της 1^{ης} κατηγορίας και σε σχέση με τους κατηγορούμενους 2 και 3 σε σχέση με τα γεγονότα της 3^{ης} κατηγορίας.

Στον 2^ο κατηγορούμενο στην 5^η κατηγορία θα του επιβάλω ποινή προστίμου €300,00

(Υπ.)

Χρ. Γ. Φιλίππου, Ε.Δ.

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΗΤΗΣ